ครูบ้านนอก .คอม
www.kroobannok.com

บารัค โอบามา

นำเสนอเมื่อ : 6 พ.ย. 2551

ประวัติ

โอบามาเกิดที่เมืองโฮโนลูลู ในรัฐฮาวาย บิดาเป็นชาวเคนยา มารดาเป็นชาวอเมริกัน เมื่ออายุได้ 6 ขวบ มารดาแต่งงานใหม่กับชาวอินโดนีเซีย และย้ายไปอยู่ที่จาการ์ตา ประเทศอินโดนีเซีย กับแม่และพ่อเลี้ยงของเขาเป็นเวลา 4 ปี โอบามาจบการศึกษาจากมหาวิทยาลัยโคลัมเบีย และกฎหมายจากมหาวิทยาลัยฮาร์เวิร์ด เคยทำงานเป็นผู้จัดการวงการสังคม, อาจารย์มหาวิทยาลัย และทนายสิทธิพลเมืองมากอนที่จะหันมาสนใจการเมือง เขาได้ดำรงตำแหน่งเป็นสมาชิกวุฒิสภาแห่งมลรัฐอิลลินอยส์ ในปี ค.ศ. 1997 ถึง ค.ศ. 2004 เคยสมัครเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแห่งสหรัฐอเมริกาในการเลือกตั้งปี 2000 แต่ไม่ชนะการเลือกตั้ง จึงเริ่มหาเสียงในการสมัครเป็นสมาชิกวุฒิสภาสหรัฐอเมริกา ตั้งแต่ปี 2003

โอบามาได้กล่าวสุนทรพจน์สำคัญในการประชุมประชาธิปไตยแห่งชาติปี 2004 ขณะที่ดำรงตำแหน่งสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งมลรัฐอิลลินอยส์ จากนั้นได้รับการเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภาสหรัฐอเมริกาในเดือนพฤศจิกายน ปี 2004 ด้วยคะแนนเสียงกว่า 70%

ในระหว่างการทำหน้าที่ในสภาคองเกรสที่ 109 นั้น โอบามาได้เรียกร้อง ให้มีการควบคุมการใช้อาวุธ และเรียกร้องให้มีการแถลงการใช้จ่ายเงินของรัฐบาล ให้สาธารณชนได้ทราบด้วย นอกจากนั้น ในช่วงนี้ เขายังเคยไปเยือนยุโรปตะวันออก ตะวันออกกลาง และแอฟริกาอย่างเป็นทางการด้วย ในสภาครองเกรสที่ 110 หรือสภาปัจจุบันนั้น เขาก็ได้เรียกร้องให้มีการดูแลอาชญากรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ สภาวะอากาศเปลี่ยนแปลงหรือโลกร้อน การกอการร้ายด้วยอาวุธนิวเคลียร์ และให้การดูแลทหารผ่านศึกสหรัฐ

การเลือกตั้งประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกา

โอบามาเสนอตัวเป็นตัวแทนพรรคเดโมแครต ในการเลือกตั้งประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกา ปี 2008 ในระหว่างการหาเสียงเพื่อชิงตำแหน่งตัวแทนพรรค ตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ ปี 2007 นั้น โอบามาได้ให้ความสำคัญเรื่องการยุติสงครามอิรัก พลังงาน และการประกันสุขภาพ ซึ่งเขาได้นำมาเป็นประเด็นหลักในการหาเสียงชิงชัยตำแหน่งตัวแทนพรรคครั้งนี้ ปรากฏว่า เขาได้รับความนิยมจากคนรุ่นใหม่ที่ต้องการความเปลี่ยนแปลง และกลุ่มชาวอเมริกันผิวดำ หลังจากการเลือกตั้งไพรมารีเสร็จสิ้นลงเมื่อวันที่ 3 มิถุนายน 2551 ในที่สุดนายโอบามา มีคะแนนคณะผู้แทนรวมเหนือกว่านางฮิลลารี คลินตัน นายโอบามาจึงประกาศชัยชนะ และเป็นชาวผิวดำคนแรกที่ได้เป็นตัวแทนพรรคเดโมเครต เพื่อเข้าชิงตำแหน่งประธานาธิบดี ด้านฮิลลารียอมรับความพ่ายแพ้แต่โดยดี

ชีวิตส่วนตัว

สมรสกับ มิแชล โรบินสัน (Michelle Robinson)

หญิงชาวผิวดำเหมือนกันที่พบเจอกันในระหว่างเรียนกฎหมายที่ฮาร์เวิร์ด ในปี ค.ศ. 1992 ทั้งคู่มีบุตรสาว 2 คน คือ มาเรีย วัย 9 ขวบ และ ซาชา วัย 6 ขวบเศษ

จากขวาไปซ้าย **บารัค**
โอบามา, น้องสาวของเขา
มายา โซโทโร
ถัดไปเป็นแม่และตาของพวกเ
ขาคือ **แอน ดันแฮม**,
แสตนลีย์ ดันแฮม
ถ่ายที่รัฐฮาวาย เมื่อต้นปี
1970

ชีวิตวัยเด็กจนถึงวัยทำงาน

โอบามา เกิดเมื่อวันที่ 4 สิงหาคม ค.ศ. 1961 ที่เมืองโฮโนลูลู มลรัฐฮาวาย เป็นบุตรของนายบารัก โอบามา ซีเนียร์ ชาวจังหวัดเซียยา ประเทศเคนยา และนางแอนน์ ดันแฮม ชาวเมืองวิชิทอ มลรัฐแคนซัส โดยทั้งคู่พบรักกันขณะศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัยฮาวายที่มานัว ซึ่งพ่อของเขาได้เข้าศึกษาในฐานะนักเรียนต่างชาติ แต่เขาทั้งสองได้แยกกันอยู่เมื่อโอบามาอายุได้เพียง 2 ปีและหลังจากนั้นก็หย่าขาดจากกัน หลังจากนั้น ดันแฮม แม่ของโอบามาก็ได้แต่งงานใหม่กับโลโล เซโตโร
และได้พาครอบครัวไปอยู่ที่บ้านเกิดของสามีใหม่ในประเทศอินโดนีเซียเมื่อปี 1967
โอบามาได้เข้าเรียนที่โรงเรียนในท้องถิ่นของกรุงจาการ์ตาจนกระทั่งอายุได้ 10 ขวบ
โอบามาจึงได้ย้ายกลับโฮโนลูลูบ้านเกิดกับครอบครัวของแม่และได้เข้าเรียนที่โรงเรียนปูนาฮัวตั้งแต่เกรด 5 จนสำเร็จการศึกษาในปี 1979 หลังจากจบไฮสกูล
โอบามาก็ได้ย้ายไปเรียนต่อที่ลอสแอนเจลิสที่วิทยาลัยออกซิเดนทอล (Occidental College) เป็นเวลา 2 ปี จากนั้นจึงได้ย้ายไปเรียนที่มหาวิทยาลัยโคลัมเบีย ในมหานครนิวยอร์ก สาขารัฐศาสตร์ เนนความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

โอบามาสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัยโคลัมเบียในปี 1983
และได้เข้าทำงานในบริษัทธุรกิจระหว่างประเทศและกลุ่มวิจัยสาธารณประโยชน์แห่งนิวยอร์ก
ก่อนจะย้ายไปอยู่ที่ชิคาโกในปี 1985 เพื่อรับงานเป็นผู้จัดการชุมชนแห่งหนึ่ง จากนั้น
เขาจึงเรียนต่อด้านกฎหมายที่มหาวิทยาลัยฮาร์เวิร์ดในปี 1988
โอบามาสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกจากมหาวิทยาลัยฮาร์เวิร์ดในปี 1991
จากนั้นเขาก็ย้ายกลับไปชิคาโกเพื่อลงทะเบียนผู้มีสิทธิ์เลือกตั้งและเริ่มเขียนหนังสือเล่มแรกชื่อ Dreams from My Father ตีพิมพ์ครั้งแรกในปี 1995

ช่วงปี 1993 และ 2002 โอบามาเข้าทำงานเป็นผู้ช่วยในคณะกรรมการบริหารกองทุนไม้แห่งชิคาโก องค์กรที่ช่วยจัดสรรเงินทุนให้กับประชาชนและชุมชนที่ถูกเอารัดเอาเปรียบเปรียบในชิคาโก ต่อมาในปี 1999 ก็ได้เข้าเป็นหนึ่งในคณะกรรมการบริหารด้วยความช่วยเหลือของบิล อาเยอร์ส

ต่อมาเขาก็รับงานสอนนอกเวลาที่วิทยาลัยกฎหมาย มหาวิทยาลัยชิคาโก
โอบามาสอนวิชา**กฎหมายรัฐธรรมนูญ** รวมเวลา 12 ปี เป็นผู้บรรยาย 4 ปี (1992-1996)
และเป็นผู้บรรยายอาวุโสถึง 8 ปี (1996-2004)

โอบามา เคยเป็นสมาชิกสรรหาของบอร์ดบริหารแห่งองค์การพันธมิตรสาธารณะในปี 1992
และได้ลาออกไปก่อนที่ มิเชล
ภรรยาของเขาจะเข้ามาเป็นผู้อำนวยการใหญ่แบบสรรหาขององค์การพันธมิตรสาธารณะแห่งชิคาโกในต้นปี 1993
และยังเป็นสมาชิกของบอร์ดบริหารหลายที่ เช่น กองทุนไม้แห่งชิคาโก
คณะกรรมการทนายความเพื่อสิทธิพลเมืองภายใต้กฎหมายแห่งชิคาโก ศูนย์กลางเพื่อเทคโนโลยีเพื่อนบ้าน

และศูนย์ลูจีเนียเบิร์นโฮป เป็นต้น

สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งมลรัฐอิลลินอยส์, 1997-2004

โอบามาได้รับเลือกให้เป็นสมาชิกวุฒิสภาแห่งมลรัฐอิลลินอยส์ในปี 1996 แทนที่ตำแหน่งของวุฒิสมาชิก
อลิซ ปาล์มเมอร์ จากเขตปกครองที่ 13 เมื่อได้รับเลือกตั้งแล้ว
โอบามาก็ได้รับการสนับสนุนจากผู้สนับสนุนพรรคการเมืองทั้ง 2
พรรคใหญ่ให้มีการปฏิรูปกฎหมายจริยธรรมและสุขภาพ
เขาสนับสนุนกฎหมายบรรจุเรื่องการเพิ่มเครดิตภาษีให้กับแรงงานผู้มีรายได้ต่ำ
เจรจาเรื่องการปฏิรูปสังคมสงเคราะห์ และบริจาคเงินเพื่อกองทุนเลี้ยงดูเด็กเล็ก

ต่อมา โอบามาได้รับเลือกให้เป็นสมาชิกวุฒิสภาแห่งมลรัฐอิลลินอยส์อีกครั้งในปี 1998
และอีกครั้งหนึ่งในปี 2002 ส่วนในปี 2000 นั้น
เขาแพ้การเลือกตั้งแบบไพแมรีเพื่อชิงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแห่งสหรัฐอเมริกาต่อ บอบบี รัช
เจ้าของตำแหน่งคนเก่าด้วยคะแนนเสียงทวมทน 2 ตอ 1

ในเดือนมกราคม ปี 2003
โอบามาได้เป็นประธานคณะกรรมการบริการสุขภาพและมนุษย์แห่งสมาชิกวุฒิสภาแห่งมลรัฐอิลลินอยส์ ซึ่งตอนนั้น
พรรคเดโมแครต ได้ก้าวขึ้นมาเป็นผู้นำประเทศอีกครั้ง หลังจากต้องตกเป็นรองอยู่นานนับทศวรรษ
ในระหว่างการเลือกตั้งทั่วไปในปี 2004 เพื่อหาวุฒิสมาชิกแห่งสหรัฐอเมริกานั้น
ผู้แทนตำรวจนั้นให้เครดิตกับโอบามามากมายในกรณีที่เขาเป็นผู้ริเริ่มให้มีการปฏิรูปกฎหมายการประหารชีวิต
โอบามาจึงลาออกจากสมาชิกวุฒิสภาแห่งมลรัฐอิลลินอยส์ในเดือนพฤศจิกายน ปี 2004
และได้เริ่มหาเสียงเพื่อรับการเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภาแห่งสหรัฐอเมริกา จนกระทั่งในปี 2004
เขาก็ได้รับเลือกให้เป็นวุฒิสมาชิกของสหรัฐอเมริกา

การหาเสียงเพื่อชิงตำแหน่งสมาชิกวุฒิสภา ปี 2004

กลางปี 2002 โอบามาเริ่มคิดถึงเรื่องการเป็นสมาชิกวุฒิสภาแห่งสหรัฐอเมริกา หลังจากที่เดวิด
แอกเซลรอด นักการเมืองผู้คร่ำหวอดในวงการการเมืองมานานได้ประกาศถอนตัว
โอบามาจึงได้ประกาศเสนอตัวเข้าชิงตำแหน่งในเดือนมกราคม ปี 2003 หลังจากที่ ปีเตอร์ ฟิตซเกอรัลด์
ผู้ดำรงตำแหน่งคนก่อนจากพรรครีพับลิกัน และคาโรล โมเซลีย์ บรอน
อดีตวุฒิสมาชิกจากพรรคเดโมแครตตัดสินใจไม่เข้าร่วมการแข่งขันเพื่อชิงตำแหน่งในครั้งนี้
ก็เป็นการเปิดโอกาสกว้างให้กับผู้สมัครจากทั้งพรรคเดโมแครตและพรรครีพับลิกันได้เข้ามาหาเสียงเพื่อชิงตำแหน่งนี้
ซึ่งมีผู้สมัครรวม 15 คน
การเสนอตัวเข้าชิงตำแหน่งของโอบามาได้รับแรงสนับสนุนจากแอกเซลรอดอย่างมากที่ช่วยหาเสียง
ช่วยประชาสัมพันธ์ภาพลักษณ์ของโอบามา และได้ความช่วยเหลือจาก ฮาโรลด์ วอชิงตัน
นายกเทศมนตรีเมืองชิคาโกในเวลาตามา ตลอดจนการรับรองจากลูกสาวของพอล ซิมอน
นักการเมืองคนสำคัญของอเมริกาและอดีตวุฒิสมาชิกแห่งสหรัฐอเมริกา ตัวแทนรัฐอิลลานอยส์
ทำให้โอบามาได้รับคะแนนเสียงถึงร้อยละ 52 ในการเลือกตั้งไพรแมรีเมื่อเดือนมีนาคม ปี 2004
และยังนำคู่แข่งจากพรรคเดโมแครตด้วยกันเองถึงร้อยละ 29 เลยทีเดียว
จนกระทั่งได้เป็นตัวแทนของพรรคเดโมแครตเพื่อชิงชัยตำแหน่งอันทรงเกียรติแห่งมลรัฐอิลลินอยส์แห่งนี้

แต่ต่อมา คู่แข่งคนสำคัญของโอบามาคือ แจ็ค ไรอัน ผู้ชนะการเลือกตั้งแบบไพรแมรีจากพรรครีพับลิกัน
ได้ประกาศถอนตัวจากการแข่งขันเมื่อเดือนมิถุนายน ปี 2004

เดือนกรกฎาคม ปี 2004
โอบามาได้กล่าวสุนทรพจน์สำคัญในการประชุมพรรคเดโมแครตระดับชาติประจำปี 2004 ที่เมืองบอสตัน
มลรัฐแมสซาชูเซตส์ โอบามาเล่าถึงประสบการณ์ของผู้เป็นตาของเขาได้ผ่านประสบการณ์ในสงครามโลกครั้งที่
2มาในฐานะทหารผ่านศึก และประโยชน์ของ New Deal's FHA ตลอดจนร่างกฎหมายทหารจีไอ (G.I. Bill)

จากนั้นเขาได้กล่าวถึงเรื่องการเปลี่ยนแปลงสิทธิพิเศษทางเศรษฐกิจและสังคมของรัฐบาลสหรัฐอเมริกา เขาได้ตั้งคำถามถึงการบริหารงานในช่วงสงครามอิรักของประธานาธิบดีจอร์จ ดับเบิลยู บุช และเน้นในประเด็นหน้าที่ของอเมริกาที่พึงมีต่อทหารของประเทศ โอบามาได้ยกตัวอย่างประวัติศาสตร์อเมริกา ได้วิพากษ์วิจารณ์ผู้มีสิทธิ์เลือกตั้งกลุ่มหัวรุนแรงอย่างหนัก และได้ขอร้องให้อเมริกันชนหันมาฝักใฝ่ความสามัคคีท่ามกลางความหลากหลายทางอารยธรรม โดยได้กล่าวสุนทรพจน์ไว้ว่า "ประเทศนี้ไม่มีอเมริกาเสรีนิยมกับอเมริกาอนุรักษ์นิยมแค่นั้น แต่ที่นี่คือประเทศสหรัฐอเมริกา" ("There is not a liberal America and a conservative America; there's the United States of America.) สุนทรพจน์ส่วนนี้ สำนักข่าวใหญ่ๆได้มีการเผยแพร่ไปทั่ว ทำให้สถานะและภาพลักษณ์ทางการเมืองของโอบามาดีขึ้นมาก ทำให้เขาได้รับความนิยมขึ้นอย่างล้นหลาม ในการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาแห่งสหรัฐอเมริกาครั้งนี้

ในเดือนสิงหาคม ค.ศ. 2004 เหลือเวลาอีกไม่ถึง 3 เดือนจะถึงวันเลือกตั้ง อลัน เคเยส ได้เข้ามาเป็นตัวแทนจากพรรครีพับลิกันในการชิงตำแหน่งสมาชิกวุฒิสภาแห่งมลรัฐอิลลินอยส์ แทนที่ ไรอัน ที่ได้ลาออกไปก่อนหน้านี้ เคเยสนั้นแต่เดิมมีบ้านอยู่ใน[มลรัฐแมรีแลนด์](#) แต่เขาก็ได้ย้ายทะเบียนบ้านมาอยู่ใน[มลรัฐอิลลินอยส์](#)เพื่อการเลือกตั้งครั้งนี้ แต่สุดท้ายแล้ว ในการเลือกตั้งทั่วไปเมื่อเดือนพฤศจิกายน ค.ศ. 2004 โอบามาได้รับคะแนนเสียงถึงร้อยละ 70 ขณะที่เคเยสได้คะแนนเสียงไปเพียงร้อยละ 27 เท่านั้น ชัยชนะอันท่วมท้นของโอบามาครั้งนี้ถือเป็นชัยชนะครั้งยิ่งใหญ่ในประวัติศาสตร์การเลือกตั้งของมลรัฐอิลลินอยส์เลยทีเดียว

สมาชิกวุฒิสภา ตัวแทนมลรัฐอิลลินอยส์

โอบามาได้รับการแต่งตั้งให้เป็นสมาชิกวุฒิสภาเมื่อวันที่ [4 มกราคม](#) [ค.ศ. 2005](#) เนื่องจากเป็นครั้งแรกที่เขาได้เข้ามาทำงานที่วอชิงตัน เขาจึงได้ตั้งคณะที่ปรึกษาที่มีความสามารถสูงมาช่วยเหลือการทำงาน ซึ่งจำนวนสมาชิกในคณะที่ปรึกษาของเขานี้มีมากกว่าที่สมาชิกวุฒิสภาคนอื่นๆต้องการเมื่อครั้งที่เข้ามารับตำแหน่งนี้ ในสมัยแรก เขาว่าจ้างให้ พีท เราซ์ ผู้มีประสบการณ์ทางด้านการเมืองระดับชาติวัย 30 ปี และยังว่าจ้าง ทอม แดสเชิล อดีตหัวหน้าเจ้าหน้าที่ของประธานวุฒิสภาแห่งพรรคเดโมแครตเข้ามาเป็นหัวหน้าเจ้าหน้าที่ของเขาอีกด้วย นอกจากนั้นก็ว่าจ้าง คาเรน คอร์นบลูห์ นักเศรษฐศาสตร์, โรเบิร์ต รูบิน อดีตรักษาการหัวหน้าเจ้าหน้าที่ของรัฐมนตรีกระทรวงกลาโหม ให้เป็นผู้อำนวยการฝ่ายนโยบาย โอบามาได้ให้ ซาแมนตา พาวเวอร์ ผู้นำด้านสิทธิมนุษยชนและการต่อต้านการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ และแอนโทนี เลค กับ ซูซาน ไรซ์ อดีตเจ้าหน้าที่บริหารสมัยประธานาธิบดีคลินตัน ให้เป็นที่ปรึกษาด้านนโยบายต่างประเทศของเขาด้วย

ชื่อของโอบามาต้องจารึกไว้ในประวัติศาสตร์สมาชิกวุฒิสภาของสหรัฐอเมริกา เพราะเขาเป็นอเมริกันผิวสีคนที่ 5 ในประวัติศาสตร์ที่ได้เข้ามาเป็นสมาชิกวุฒิสภาของสหรัฐอเมริกา และเป็นคนที่ 3 ที่มาจากการเลือกตั้งของประชาชน เขาเป็นสมาชิกวุฒิสภาเพียงคนเดียวที่เป็นสมาชิกของ Congressional Black Caucus นิตยสาร CQ Weekly นิตยสารที่เป็นกลางของสหรัฐอเมริกาได้ยกย่องโอบามาว่าเป็น "นักประชาธิปไตยผู้ซื่อสัตย์" จากผลการวิเคราะห์การโหวตให้คะแนนเสียงสมาชิกวุฒิสภาทั่วประเทศในปี 2005-2007 และนิตยสาร National Journal ก็จัดว่าเขาเป็นสมาชิกวุฒิสภาที่"มีความเป็นเสรีนิยมมากที่สุด" จากการโหวตในปี 2007 แต่โอบามากลับรู้สึกสงสัยในวิธีการสำรวจเพื่อให้ได้ผลโหวตนี้ โดยตำหนิว่าการแบ่งการเมืองออกเป็นสองข้างระหว่าง"อนุรักษ์นิยม"กับ"เสรีนิยม" เป็นการแบ่งที่ไม่ถูกต้อง และจะทำให้เกิดความลำเอียงในผลการสำรวจ ซึ่งก็ทำให้ผลโหวตออกมาไม่ตรงตามความจริงเท่าใดนัก

ด้านนิติบัญญัติ

โอบามาลงคะแนนเห็นด้วยกับร่างกฎหมายนโยบายพลังงานปี 2005 เนื่องจากสอดคล้องกับความสนใจของเขา

โอบามารับหน้าที่สำคัญในการผลักดันให้วุฒิสภาพัฒนาความปลอดภัยตามแนวชายแดนและการปฏิรูปการอพยพข้ามประเทศ ในปี 2005 นั้น เขาสนับสนุน"รางกฎหมายความปลอดภัยของอเมริกาและการอพยพอย่างมีระเบียบ" ที่รางขึ้นโดย จอห์น แมคเคน สมาชิกวุฒิสภา ตัวแทนมลรัฐแอริโซนา จากพรรครีพับลิกัน
ต่อมาเขาได้เพิ่มข้อแก้ไขสามจุดลงใน "รางกฎหมายปฏิรูปการอพยพทั่วไป"
ซึ่งผ่านการเห็นชอบจากที่ประชุมวุฒิสภาในเดือนพฤษภาคม ค.ศ. 2006
แต่ไม่ได้รับเสียงข้างมากในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ในเดือนกันยายน ปี 2006 นั้น
โอบามาสนับสนุนร่างกฎหมายที่เกี่ยวของ คือ รางกฎหมายป้องกันความปลอดภัย
ซึ่งมีโครงสร้างเกี่ยวข้องกับการป้องกันประเทศและพัฒนาความปลอดภัยอนๆตามแนวชายแดนสหรัฐอเมริกา-เม็กซิโก[ประธานาธิบดีบุชได้ลงนามรับรองยกร่างกฎหมายฉบับนี้ขึ้นเป็นกฎหมายที่มีผลบังคับใช้เมื่อเดือนตุลาคม ปี 2006 โดยกล่าวว่ากฎหมายฉบับนี้เป็นก้าวกระโดดสำคัญในการปฏิรูปการอพยพข้ามแดนเข้าสู่สหรัฐอเมริกา

ที่มา:

http://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B8%9A%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B8%B2%E0%B8%81_%E0%B9%82%E0%B8%AD%E0%B8%9A%E0%B8%B2%E0%B8%A1%E0%B8%B2